

Widel-Ignaszczak M.
Lublin, Polska

АПОСТОЛЬСКОЕ ОБРАЩЕНИЕ КАК ДОКУМЕНТ КАТОЛИЧЕСКОЙ ЦЕРКВИ – ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА НА РУССКИЙ ЯЗЫК

Предметом анализа в настоящей статье является русский религиозный язык католиков. Материалом для анализа послужили переводы документов Католической Церкви – *апостольские обращения* Папы Римского Иоанна Павла II.

Целью исследования является описание особенностей, которые характеризуют этот жанр, совмещающий элементы религиозного и научного стилей. С целью охарактеризовать специфику равноуровневых средств языка, приводятся языковые особенности жанра *апостольского обращения* на материале русского языка (лексические и грамматические, а также свойства, признаки, функции, репрезентативный состав и др.).

В свою очередь, тексты исследуются в контексте переводческих стратегий освоения и отчуждения. Как можно заметить, в переводах появляются эквиваленты, которые являются носителями «чужого» в современном русском языке, но также функциональные эквиваленты, используемые для обозначения похожих реалий в Православной Церкви. Специфичность языка католиков, отмеченную в переводных текстах, следует видеть в особенностях осведомленности религиозного человека, что проявляется как в лексиконе, так и на уровне восприятия содержания религиозного текста.

Wieczorek U.
Rybnik, Polska

KOBIECY JĘZYK DOŚWIADCZENIA RELIGIJNEGO

W literaturze językoznawczej na temat relacji języka i płci zwykle mówi się o kobiecym stylu konwersacyjnym, który przejawia się

w koncentracji na ekspresywnej funkcji języka, co wiąże się z częstszym użyciem zdrobnień, wykrzykników i słownictwa emocjonalno-wartościującego, w szczególności przymiotników. Zakładam, że różnice w zachowaniach werbalnych kobiet i mężczyzn odnotować można nie tylko w strategiach konwersacyjnych, ale w każdych przejawach działalności językowej, a zatem, że parametr płci obecny jest w każdym rodzaju tekstu, również w jego tłumaczeniu.

Autorka artykułu zadaje sobie pytanie jak parametr płci obecny jest w specyficznym rodzaju tekstów religijnych, jakim jest opis doświadczenia mistycznego. Doświadczenie mistyczne jest jedno, ale przeżywane i opisywane jest dwutorowo - jako doświadczenie mężczyzny czy kobiety. Przekazane w języku przez kobietę zawiera swe charakterystyczne akcenty, obecne w określonych środkach językowych.

Wojtak M.
Lublin, Polska

WYBRANE PRZEMIANY W OBSZARZE DYSKURSU RELIGIJNEGO W CZASIE PANDEMII

Mówiąc o dyskursie, mam na myśli sposób zorganizowania ludzkiej aktywności, a więc takie praktyki komunikacyjne typowe dla określonej społeczności (wspólnoty), która w trakcie różnorodnych interakcji ustala i uzgadnia istotne dla siebie treści, ustanawiając wspólnotę aksjologiczną, konserwuje stosowne scenariusze zachowań komunikacyjnych oraz reguły ich wypełniania za pośrednictwem wypowiedzi (i/lub środków niewerbalnych).

Dyskurs religijny, ujmowany jako zbiór praktyk komunikacyjnych wypływających z określonych przekonań zorganizowanych i utrwalonych instytucjonalnie, jest zjawiskiem osobliwym ze względu na poszerzenie przestrzeni dyskursywnej o sferę transcendencji, a więc przekraczanie granicy między światem ludzkim, a światem nadprzyrodzonym. Osobliwe reguły decydują, w związku z tym, o wszystkich parametrach dyskursu.